

Český telekomunikační úřad

ODBOR PRO SEVEROČESKOU OBLAST

Mírové náměstí 3097/37, 400 01 Ústí nad Labem

TOTO ROZHODNUTÍ NABÝLO

PRÁVNÍ MOCI dne **7. 11. 2018** a je

VYKONATELNÉ dne **13. 11. 2018**

Český telekomunikační úřad

Odbor pro severočeskou oblast dne **26.11.2018**

Číslo jednací
ČTÚ-38 526/2018-635/V. vyř. - PiJ

Ústí nad Labem
18. 10. 2018

Český telekomunikační úřad jako příslušný správní orgán podle ustanovení § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, a podle ust. § 129 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, vydává toto

rozhodnutí:

I. **Návrhu** navrhovatele, **CENTAQUIS LIMITED**, se sídlem Stasinou & Boumpoulinas 3, 1060 Nicosia, Cyprus (**dále jen "navrhovatel"**), **právně zastoupen: Mgr. Dittrich Michal, advokát, IČO 714 46 648**, se sídlem Na Březince 930/6, Smíchov, 15000 Praha 5 (**dále jen "advokát navrhovatele"**), **zn. RIO00547, se vyhovuje** a odpůrce, **EMIL HORVÁTH, nar. 27. 9. 1965**, trvalým pobytem Pražská 171, Mimoň I, 47124 Mimoň (**dále jen "odpůrce"**), je podle § 64 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích **povinen uhradit dlužné ceny** za poskytnutou službu elektronických komunikací, **v celkové výši 722,00 Kč a příslušenství**, za Smlouvu, číslo 2367494, a to za:

zúčtovací období od - do	ve výši (Kč)	příslušenství - úroky z prodlení (% p. a.)	příslušenství - úroky z prodlení od - do
01.08.2012 — 31.08.2012	214,00	7,50	28.08.2012 — do zaplacení
01.09.2012 — 01.09.2012	350,00	7,50	16.09.2012 — do zaplacení
01.10.2012 — 31.10.2012	158,00	7,50	16.10.2012 — do zaplacení

to vše do 3 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet č. 4200392414/6800, pod variabilním symbolem 2367494.

II. **Odpůrce je** podle § 129 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích **povinen uhradit** navrhovateli **náhradu nákladů** potřebných k účelnému uplatňování práva **ve výši 200,00 Kč za uhrazený správní poplatek, dále ve výši 726,00 Kč za právní zastoupení**, a to vše do 3 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet č. 4200385644/6800, pod variabilním symbolem 2367494.

Odůvodnění:

K tomuto řízení správní orgán uvádí, že ačkoliv je od 1. 1. 2014 účinný zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, podle přechodného ustanovení se řídí práva a povinnosti, vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, včetně práv a povinností z porušení smluv uzavřených přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, dosavadními právními předpisy.

Navrhovatel, jakkoliv není společností, která za předmět své podnikatelské činnosti zvolila poskytování služeb elektronických komunikací, prokázal vlastnictví pohledávky, a to předložením Smlouvy o postoupení pohledávek ze dne 26. 4. 2016 mezi společnostmi RIO Media, a. s., na straně jedné jako Postupitel, a společností CENTAQUIS LIMITED, na straně druhé jako Postupník.

Dne 23. 7. 2018 bylo na návrh navrhovatele zahájeno správní řízení ve věci sporu o plnění povinnosti k peněžitému plnění za poskytnutou službu elektronických komunikací mezi navrhovatelem a odpůrcem u smlouvy uvedené ve výroku I. tohoto rozhodnutí.

Na podporu svých tvrzení, že odpůrce dluží navrhovateli částku v celkové výši 1 022,00 Kč a příslušenství, předložil navrhovatel správnímu orgánu podle § 52 správního řádu důkazy (doklady), kterými jsou:

- Plná moc procesní, Osvědčení o registraci plátce DPH, Místopřísežné prohlášení,
- Smlouva o postoupení pohledávek, Smlouva o poskytování veřejných služeb,
- Specifikace služeb pro rezidentního zákazníka, Všeobecné obchodní podmínky,
- Předžalobní upomínka, Podací lístek, Daňové doklady, montážní list,
- Předávací protokol.

Vzhledem ke skutečnosti, že návrh petitu obsahoval mimo jiné částky, o nichž není Český telekomunikační úřad kompetentní rozhodnout (v daném případě se nejednalo o služby elektronických komunikací ve smyslu zákona o elektronických komunikacích), bylo správní řízení v částce 300,00 Kč s příslušenstvím Usnesením ze dne 8. 8. 2018, č. j. ČTÚ-38 526/2018-635/PiJ, odloženo.

Správní orgán vyrozuměl účastníky tohoto řízení dopisem ze dne 15. 8. 2018 o tom, že ve shora uvedené věci bylo zahájeno správní řízení a současně jim bylo v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu správním orgánem umožněno seznámit se s podklady rozhodnutí. Zásilka byla doručena účastníkům řízení v souladu s ust. § 129 odst. 6 zákona o elektronických komunikacích a dále v souladu s ustanovením § 49 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, v platném znění.

Strana odpůrce se po celou dobu správního řízení nevyjádřila k podkladům pro vydání rozhodnutí, ani neoznačila důkazní prostředky na ochranu svého práva a oprávněného zájmu. Uzavření smluvního vztahu, nadto samotné užívání poskytovaných služeb nebylo nikterak zpochybněno. Strana navrhovatele své podání dále nerozšířila.

Správní orgán se tedy začal zabývat otázkou důkladného posouzení zejména navrhovatelem předloženého důkazního materiálu. Po jeho vyhodnocení dospěl k závěru, že skutková zjištění lze považovat za dostatečná. Povaha a směřování správní úvahy při vyhodnocení návrhu pak vychází ze skutečností, jež jsou opsány v následujících odstavcích.

Smluvní vztah mezi právním předchůdcem navrhovatele, poskytovatelem služeb elektronických komunikací, a odpůrcem, uživatelem těchto služeb, vznikl v okamžiku, kdy došlo k podpisu:

- „Smlouva o poskytování veřejných služeb elektronických komunikací“, č. 2367494, a to dne 10. 8. 2012. Předmětem smluvního ujednání se stala aktivace a dodávání služeb nabízeného tarifu „Data Light-WL“. Smlouva byla uzavřena s minimální závazkem do 9. 8. 2014.

V souhrnu správní orgán uvádí, že má prokázané, kdy, mezi kým a jakým způsobem došlo k uzavření smluvního vztahu.

Pohledávka, kterou navrhovatel uplatnil prostřednictvím podaného návrhu, je v prodlení od 28. 8. 2012 počínaje.

Předžalobní upomínkou ze dne 30. 9. 2016 vyzval advokát navrhovatele dlužníka ke splnění vymáhané pohledávky ve výši 1 022,00 Kč. Ve stanoveném termínu dlužník (odpůrce) svůj závazek nesplnil, ani nepředložil případný návrh konstrukce řešení sporu – plnění.

Ohledně úroků z prodlení z pohledávek splatných do 31. 12. 2013 je nutno konstatovat, že prodlení odpůrce se řídí § 517 odst. 2 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění platném do 31. 12. 2013, a § 1 nařízení vlády č. 142/1994 Sb., kterým se stanoví výše úroků z prodlení a poplatku z prodlení podle občanského zákoníku, ve znění pozdějších předpisů.

Požadavek navrhovatele na zaplacení úroků z prodlení byl shledán opodstatněným, neboť výše úroků z prodlení nepřekračuje výši úroků stanovenou uvedenými právními předpisy.

V souladu s § 129 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích uplatnil navrhovatel své právo na náhradu nákladů řízení. Navrhovatel požadoval náhradu nákladů správního řízení za zaplacený správní poplatek. Správní poplatek byl vyměřen podle sazebníku, příloha zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, položka 110 písmeno c), a to ve výši 200,00 Kč.

Dále pak advokát navrhovatele uplatnil ve sporném řízení náklady právního zastoupení podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů, a to v celkové výši 4 719,00 Kč včetně DPH (sazba DPH byla požadována ve výši platné v době podání návrhu).

Správní orgán je toho názoru, že podle ustanovení § 10 odst. 1), vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů, se při zastupování ve správním řízení považuje za tarifní hodnotu částka 5 000,00 Kč. Navrhovatel v tomto správním řízení učinil pouze dva úkony právní služby, a to, když převzal a připravil zastoupení, nadto učinil písemné podání návrhu. Z tohoto důvodu mu náleží odměna v celkové výši 3 146,00 Kč, kdy z toho činí 2 420,00 Kč za 2 úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, podání návrhu na zahájení řízení – 2 x 1 210,00 Kč) a ve výši 726,00 Kč za náhradu hotových výdajů (2 x 363,00 Kč).

Podle § 129 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích přizná správní orgán účastníku řízení, který měl v řízení plný úspěch, náhradu nákladů řízení potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníku řízení, který ve věci úspěch neměl. I když měl účastník řízení ve věci úspěch jen částečný, může mu být přiznána plná náhrada nákladů řízení, měl-li neúspěch v poměrně nepatrné části. Ačkoliv měl navrhovatel ve věci plný úspěch, přiznal mu správní orgán náhradu nákladů ve snížené výši. Při svém rozhodování vycházel mimo jiné i z důvodů uvedených v nálezech Ústavního soudu, sp. zn. I. ÚS 3923/11 a sp. zn. I. ÚS 988/12.

Správní orgán se zabýval otázkou, zda je navrhovatelem požadovaná částka za právní zastoupení nákladem k účelnému uplatňování práva. Při této úvaze analogicky použil některé zásady pro přiznání náhrady nákladů řízení uvedené ve výše zmíněných nálezech a dospěl k závěru, že v posuzovaném případě není možné automaticky postupovat podle advokátního tarifu a přiznat navrhovateli náhradu nákladů za dva úkony právní služby a dva režijní paušály spolu s DPH.

V první řadě je nezbytné vyjasnit, co je účelně vynaložený náklad na uplatňování práva. Posuzovaný případ je především typově identický se stovkami jiných návrhů, jež jsou podávány navrhovatelem k Úřadu. K jejich vytvoření a následnému podání není potřeba právního vzdělání, tvorba návrhu samotného se omezuje jen na vyplnění již vytvořeného a využitého vzoru / elektronického formuláře, nedá se tak mluvit o právním, ale o administrativním úkonu. Návrhy se liší pouze ve specifikaci osoby odpůrce a předmětu řízení, jinak se jedná o skutkově totožné případy. Zastoupení advokátem tak s ohledem na výši dlužné částky znamená neúměrné zvyšování nákladů vůči požadované jistině.

K výše uvedenému správní orgán znovu odkazuje na nálezy I. ÚS 988/12, ve kterém se Ústavní soud vyjádřil, že za účelně vynaložené náklady lze považovat toliko takové, které musela procesní strana nezbytně vynaložit, aby mohla řádně hájit své porušené nebo ohrožené subjektivní právo u soudu, a dále na usnesení I. ÚS 1325/11, kde Ústavní soud v souvislosti s výší žalované částky uvádí: „Jedná se v podstatě o parazitování na drobných pohledávkách vůči občanům, které jsou uměle „nafukovány“ do nesmyslné výše, za účelem zajištění snadného výdělku.“. K tomu správní orgán pro vysvětlení dodává, že v případech, které byly předmětem ústavní stížnosti posuzované Ústavním soudem, byla sporná částka 1 008,00, resp. 1 015,00 Kč. V předmětném případě posuzovaném správním orgánem je sporná částka dokonce ještě nižší.

S přihlédnutím k těmto skutečnostem má správní orgán za to, že za současného působení uvedených okolností, tzn. při jednoduchosti a administrativní povaze podání a při výši dlužné částky v porovnání s výší požadovaných nákladů řízení, je navrhovatelem vznesený nárok na náhradu nákladů řízení nepřiměřený nákladům, které navrhovateli reálně vznikly, a tím je podle správního orgánu i neúčelně vynaložený ve smyslu § 129 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích. Přiznání náhrady nákladů řízení v požadované výši by totiž neodpovídalo povaze a náročnosti řízení a rozsahu poskytovaných služeb v rámci skutečného průběhu projednávané věci. Vzhledem ke skutkové jednoduchosti, jakož i dalším znakům těchto případů výše uvedeným, nevyžadujícím poskytnutí právních služeb ve větším rozsahu, přiznal správní orgán náhradu nákladů pouze účelně vynaložených, a to ve výši zaplaceného správního poplatku a částce 600 Kč (2x300,00 Kč) + 21 % DPH odpovídající režijnímu paušálu za 2 úkony právní služby podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu.

Podle § 129 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích přiznává správní orgán účastníku řízení, který měl ve věci plný úspěch, náhradu nákladů řízení potřebných k účelnému uplatňování či bránění práva v plné výši proti účastníku řízení, který ve věci úspěch neměl.

Vzhledem k tomu, že navrhovatel měl v daném řízení plný úspěch, rozhodl správní orgán o náhradě nákladů řízení tak, jak uvedl ve výroku II. tohoto rozhodnutí. Správní orgán má přitom za prokázané, že odpůrci žádné náklady v souvislosti s bráněním práva nevznikly (odpůrce žádné náklady neuplatnil, ani jejich vznik neprokázal, nedoložil).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze ve lhůtě 15 dnů ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Rady Českého telekomunikačního úřadu, a to v počtu dvou stejnopisů na adresu Český telekomunikační úřad, odbor pro severočeskou oblast, Mírové náměstí 3097/37, 400 01 Ústí nad Labem, nebo do datové schránky Českého telekomunikačního úřadu: a9qaats, anebo na adresu: podatelna@ctu.cz v případě, že účastník řízení disponuje uznávaným elektronickým podpisem.

Bc. Josef Pithart v. r.
rada

Otisk úředního razítka

Za správnost: Bc. Josef Pithart, 26. 11. 2018

Vypraveno dne: 9. 10. 2018